

til psykiatrien. Det er de somatiske hospitaler, der i langt højere grad scorer kassen.

Derfor er det vigtigt, at vi ikke placerer det psykiatriske personale og de psykiatriske overlæger i en position, hvor de ikke har andre ting at gøre end at gå i gang med ambulans tvang, fordi der ikke er hospitalssenge, fordi der ikke er det fornødne personale, fordi der ikke er den fornødne omsorg. Det er det, der er så vigtigt, og derfor er det fint, at vi nu får vedtaget lovforslaget uden den her tvang.

Så skal vi i øvrigt i gang med at snakke om: Hvad gør vi, når nu regionerne skal finde ud af, hvordan de skal få implementeret hele psykiatrien, hvordan de skal få et samarbejde med kommunerne? Der vil jeg foreslå, at vi til efteråret får en forespørgselsdebat, hvor vi sætter fokus på, hvor vi synes psykiatrien skal gå hen med regionerne og i samspillet med kommunerne, således at vi, når regioner og kommuner i fællesskab skal finde ud af, hvor går de hen, kan få nogle pejlemærker herfra. Det tror jeg vil være visions- og fremtidssikrende.

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Enhedslisten er grundlæggende meget tilfreds med, at vi nu kommer i den situation, at det element i lovforslaget, der handler om tvungen opfølgning, udgår af lovforslaget. Det er vi, fordi vi faktisk mener, at det på mange måder er uacceptabelt at gennemføre et sådant nyt tvangselement i lovgivningen.

Vi mener sådan set også, hvis vi kigger på det belæg, man har for, at de her ting ville forbedre livskvaliteten for de mennesker, der skulle omfattes af de her regler, at det er et meget tyndt grundlag, der er for det.

Vi synes også, at det er et meget dramatisk virkemiddel at bringe i anvendelse, og det kan også medvirke til at dæmonisere og marginalisere psykisk syge, fordi man får indtryk af, at det er folk, som der oftest skal anvendes tvangslignende foranstaltninger over for for at få dem til at gå i behandling.

Vi synes også, at det er betænkeligt, at man ændrer på retstilstanden. I dag kan et menneske kun tvinges ud af eget hjem, hvis vedkommende er erklæret aktivt sindssygt, er blevet umyndiggjort, eller hvis der foreligger en dommerkendelse. Med regeringens forslag etableres der en ny mulighed. Hvis et menneske, som ikke er

sindssygt, holder op med at tage den foreskrevne medicin, skal vedkommende kunne tvinges ud af sit eget hjem for at blive medicineret. Vi kan altså ikke se, at den her øgede tvang er medvirkende til at mindske tvangen i behandlingssystemet.

Vi mener også, og det hænger jo selvfølgelig, som også andre har været inde på her i debatten, sammen med den økonomi, som er i sygehusvæsenet og vil kunne være i regionerne fremover, at der er en risiko for, at man vil benytte sig af ambulans tvang i stedet for at sammensætte de rette og også dyrere forløb i forbindelse med enkeltpersoner eller i forbindelse med den generelle vej, hvor der skal sættes på en mere nuanceret behandling, oprettelse af opsøgende teams, flere døgnåbne akuttillbud osv. osv.

Der er en risiko for, at man vælger den her metode, ud fra at den også, når alt kommer til alt, er den billigste. Det skyldes jo ikke ondskab, men på den anden side må vi sige, at hvis vi kigger på, hvordan udviklingen har været i psykiatrien og behandlingen af de psykiatriske patienter her i Danmark gennem årene, er det jo ikke så sjældent, at man er gået den vej, hvor man valgte de billige i stedet for de gode løsninger.

Kl. 16.05

Ellers må man jo sige, at det her lovforslag på en række områder er en forbedring i forhold til det hidtidige lovgrundlag. Alligevel vil vi dog godt komme med nogle enkelte kritiske bemærkninger til processen.

Vi synes, at det i den undersøgelse, som blev gennemført forud for lovrevisionen, var kedeligt, at man der koncentrerede sig om virkningerne af de i juni 1998 vedtagne lovændringer og ikke om virkningerne af hele psykiatriloven. Vi synes, at en sådan bredere undersøgelse af hele lovens virkninger, faktisk stadig er nødvendig med særlig vægt på patienters og pårørendes erfaringer, som kun i meget ringe omfang indgår i Rambøllundersøgelsen. Det betyder altså, at vi sådan set mener, at når man har vedtaget det her lovforslag, så er man slet ikke færdig med at gennemføre de nødvendige forbedringer i psykiatrien i Danmark.

Vi mener også, at det er et problem at basere de her lovændringer på en utidssvarende og ensidig biomedicinsk opfattelse, hvor man også ser bort fra den viden, som vi nu har, nemlig at mange psykiatribrugere kommer sig, og at anvendelse af tvang ofte er med til at forsinke og vanskeliggøre denne proces.